

Mindretal, tilhørende Venstrepartiet. Det er mig en Glæde, at Venstrepartiet dog ikke som Helhed har stillet sig paa det Standpunkt, som dets Ordfører gjorde sig til Talsmand for, og som Betænkningen ogsaa antyder. Det forekommer mig, og jeg beklager i allerhøjeste Grad, at Venstre synes at ville gaa langt bort fra den Bane, som det slog ind paa ved Gennemførelsen af Kirkelovene i 1922. Det synes ikke at være gaaet op for Partiet Venstre, i hvor høj Grad der i kirkelige Kredse hersker en alvorlig Formodning om Støtte fra de Sider, som hidtil var villige til at støtte Kirken, og Ønsker om at gennemføre dette Lovforslag. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at der er kommet en Udtalelse fra det kirkelige Fællesforbund, som udtaler den fuldeste Tilslutning til Gennemførelsen af dette Forslag, og jeg skal minde om, at denne Forening, om man saa vil kalde det, er en Forening af Hovedbestyrelserne for de store arbejdende kirkelige Selskaber i vort Land. Det er 9 Selskaber, der har sluttet sig sammen og dannet dette kirkelige Fællesforbund som et Udtryk for de Tanker, som er fælles for dem og af almenkirkelig Betydning. Jeg skal nævne disse 9 Selskaber, som har dannet denne Sammenslutning: Indre Mission i Danmark, — det store Landsmissionselskab — Indre Mission i København — altsaa hele det store Selskab for den egentlig virkende kristelige Kærlighed her i København — Dansk Missions Selskab, Kirkeligt Landsforbund, Hovedbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K., Dansk Kirkefond, Religionslærerforeningen, Menighedsforbundet i København og Almindelig kristelig Lærerforening. Jeg tror, man skal lede temmelig længe for at finde en mere fyldig Repræsentation, der tilhører ikke blot Indre Mission, men den praktisk arbejdende Del af Kirken. Dette Selskab, altsaa Kirkeligt Fællesforbund, holdt et Møde i København den 4. Marts bl. a. til Behandling af dette Spørgsmaal. Ved den Lejlighed var der Anledning ogsaa for forskellige politiske Partier til at fremsætte deres Anskuelse, og Venstre havde en Talsmand, som Partiet ikke kunde have faaet bedre og mere sympatisk, i Landstingsmedlem Fru Gautier-Schmit, der søgte at gøre de samme Synspunkter gældende, som nu er fremsat i Folketinget af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen. Jeg skal blot tilføje, at Resultatet af disse Henvendelser blev, at samtlige Repræsentanter i denne Forening stemte for at udtale Ønsket om, at dette Forslag maatte blive ført ud i

Livet. Endvidere er der senere Gang paa Gang kommet Udtalelser fra kirkelig Side. Jeg fik for nogle Dage siden tilsendt en Udtalelse fra et Repræsentantmøde for Indre Missions Samfund i Vendsyssel og Hanherred, hvor henvend tre Hundrede Repræsentanter enstemmigt havde vedtaget Tilslutning til dette Forslag, og disse Møder føres videre omkring i Jylland, saa at man tydelig mærker, at Stemningen i høj Grad er vakt med Hensyn til dette Forslags Gennemførelse. Endelig skal jeg minde om, hvorledes der forleden kom en Udtalelse i „Kristeligt Dagblad“ for 24. Marts, i hvilken man meget indstændigt henstiller til Venstre at overveje sin Stilling til denne Sag, idet man fra Bladets Side gjorde opmærksom paa, at den Stilling, Venstre har indtaget, synes i Realiteten at maatte føre til samme Maal, kan man sige, som det radikale Partis Stilling, det vil med andre Ord sige, at der i Virkeligheden gøres Forsøg paa en Sabotering af en Lovgivning, om hvilken man dog maa erkende, at det, som Forholdene ligger, er absolut nødvendigt for Kirken at komme bort fra de Tilstande, som bl. a. Ryslingesagen vidner om, og bort fra den Maade, hvorpaa saadanne Spørgsmaal afgøres, samt fra de økonomiske Forhold, som de nu ligger for Kirkens Vedkommende. Jeg skal derfor indstændigt henstille, at man fra den Del af Folketinget, som tilhører Venstre, følger det Mindretal af Medlemmer, som har sluttet sig til Flertallet her, og i øvrigt paa det stærkeste og varmeste anbefale dette Flertals Ændringsforslag til Vedtagelse.

Povlsen: Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen sagde, da han havde Ordet før, at vi fra vor Side ved første Behandling af dette Lovforslag udtalte, at vi kunde give vor Tilslutning til, at der blev nedsat et Udvalg til at tage Kirkens Adskillelse fra Staten under Overvejelse, men det ærede Medlem husker jo ogsaa, at jeg ved samme Lejlighed udtalte, at vi ikke kunde give Tilslutning til et Forslag som det af den højtærede Kirkeminister fremsatte, og vi mener ikke, at dette Forslag vil blive forbedret, hvis de Ændringsforslag, der er stillet fra Flertallets Side, vedtages, deri er jeg altsaa ikke enig med det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen. Vi mener ikke, at et Udvalg som det, der er foreslaaet, vilde komme til at rumme den Repræsentation, som vi maatte kræve skulde være til Stede, naar Spørgsmaalet om Statens og Kirkens Adskillelse skal behandles; vi mener derimod, at et saadant Udvalg